

عنوان مقاله:

دانشگاه و همبستگی ملی؛ تحول مفهوم فردی شهروندی به رویکرد اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات راهبردی فرهنگ، دوره 3، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مجتبی عطارزاده - دانشیار گروه درس عمومی و معارف اسلامی دانشگاه هنر اصفهان. اصفهان. ایران. mattarzadeh1@gmail.com

خلاصه مقاله:

تحقق مفهوم شهروندی در التزام به رعایت حقوق یکدیگر در تعامل اجتماعی، زمینه ایجاد همبستگی ملی را فراهم می سازد. بی تردید سرمایه گذاری هرچه بیشتر در حوزه «عقلانیت فرهنگی» به معنای توانایی های کلامی و زبانی در تسهیل ارتباط مفاهیم، می تواند در نیل به این مهم موثر واقع شود. به طور کلی نهاد آموزش (آموزش و پرورش و آموزش عالی) هر جامعه ای نه از طریق صرف آموزه های نظری، بلکه از رهگذر «جامعه پذیری عمومی، ادغام و سازگاری اجتماعی»، آحاد جامعه را با گذر از مفهوم تنگ منفعت گرایی فردی و گشودن افق های مصالح عمومی، با مفهوم بلند شهروندی اجتماعی آشنا می سازد. این نوشتار با مفروض دانستن نقش دانشگاه در ایجاد احساس همبستگی عمومی، بر آن است تا با استفاده از شیوه مطالعه کتابخانه ای و با بهره گیری از روش توصیفی تحلیلی، چگونگی تحقق و برآمدن مفهوم شهروند اجتماعی از رهگذر کارکرد این نهاد آموزش عالی را مورد بررسی قرار دهد. یافته های این پژوهش نشان می دهد دانشگاه در تمهید زمینه های ساختاری و ذهنی لازم برای رشد «عقلانیت فرهنگی» از رهگذر تقویت دغدغه «منش اخلاقی» به موازات پیگیری دغدغه «دانایی- مهارت» و در نتیجه ایجاد حس همبستگی ملی، در تبدیل فرهنگ شهروندی به رویکردی اجتماعی، نقش برجسته ای ایفا می نماید.

کلمات کلیدی:

شهروندی، دانشگاه، همگرایی ملی، تبادل فرهنگی، جامعه پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1783903>

